

DIDN'T HE RAMBLE

I dag som altid, Dan, da kaffen
og de irske cornflakes havde gjort
hvad de sku' gøre, tog jeg cyklen
min gamle Brixton ned ad bakken
samt op igen med mælk og øl. Min datter
er på vej til Malaga med fly.
Du flyver også, hører jeg, men ikke
med Sabena. Et andet trip på THIRD EYE
SOFT MACHINE igennem sidste billeder
SOME TRICKY WIRE NETS bankende på døren
af glimtende planeter med film
hvor kemikalier som blinde røntgentårer
falder gennem stumfilmsgader:
Circumventing Knocknarea counting small blackheaded sheep
while the dancing girls of Sligo put their heavy shoes to sleep
and the fiddler in the barroom makes of river sound a reel
it occurs to me that sadness is the gladdest way to feel,
siger jeg, og det er ikke bare retorik. Det var det
aldrig. Det er Monk, der styrer flyet, Dan, og passagererne
er stakkels gigolos i gylden tavshed.
Ping møder stadig Pong på seminarer om translations
og sludrer løs i skolegange om kunst, som om
det raged' os en skid, som om der ikke
var andre verdener, så mange af dem, omkring hinanden,
under, over og ved siden af, og bagved, foran, de skæve
drømmes hverdag, hvor sjove ord sner vildt
igennem husene af kød og blod, vi bor i.
Så længe den slags varer. Nu skvattede
en bunke bøger og en æske farver
fra Petersborg højt ned fra en reol.
Hvad gør du, Poltergeist? Den øverste
er fuld af fremmedord, hvad skal vi med den,
når alle ord er fremmede? Og alle verdener,
især den her. Men du var altid den
der skulle forrest igennem væggen
på den vej, der nu var din.
Min var en anden, men det var samme drøm
hvis spor vi fulgte gennem smatten
med samme drøm af tid, der vokser gennem natten
i ørerne på stilke, hvis blade
vi har brændt i rør og suget ned og guffet i os
indtil vi stod, som jeg for nylig gjorde
med brevpapir i lommen fra Clarence
Hotel i Dublin, bestemt til dig, derhen
hvor jeg var kommet. Derfra til dig
et andet sted. Jeg så et gammelt tårn,
et keltisk kors og så en sten,
hvorunder hvilte de forsvundne ben
som engang bar den iske digter Yeats.
På stenen stod:

TEGNING: ANNE-MARIE STEEN PETERSEN

CAST A COLD EYE
ON LIFE ON DEATH
HORSEMAN PASS BY

PETER LAUGESSEN